

Uchwała nr 66/2004
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 21 września 2004 roku

**w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Ziębicach
nr XX/130/04 z dnia 20 sierpnia 2004 r. w sprawie opłaty administracyjnej,
terminu jej płatności oraz wysokości stawek tej opłaty**

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność pkt 3 § 1 uchwały Rady Miejskiej w Ziębicach nr XX/130/04 z dnia 20 sierpnia 2004 r. w sprawie opłaty administracyjnej, terminu jej płatności oraz wysokości stawek tej opłaty wobec istotnego naruszenia przepisów art. 18 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Ziębicach nr XX/130/04 z dnia 20 sierpnia 2004 r. w sprawie opłaty administracyjnej, terminu jej płatności oraz wysokości stawek tej opłaty wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 3 września 2004 r.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że Rada Miejska w Ziębicach wprowadziła w § 1 pkt 3 zapis o treści: „3) za potwierdzenie daty pewnej — 5, zł.”

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy może wprowadzić opłatę administracyjną za czynności urzędowe wykonywane przez podległe jej organy, jeżeli czynności te nie są objęte przepisami o opłacie skarbowej. Przepis ten stanowi wyłączną podstawę dla ustanawiania opłat administracyjnych i jego zakres przesądza o zakresie możliwości wprowadzenia takiej opłaty. Ustalając ten zakres, w każdym przypadku należy zbadać, czy dana czynność jest czynnością urzędową w rozumieniu art. 18, a jeżeli tak, to czy czynność ta jest lub nie jest objęta przepisami o opłacie skarbowej.

Pojęcie daty pewnej uregulowane jest w art. 81 ustawy z 23 kwietnia 1964 r.— Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) w następujący sposób:

„Art. 81. § 1. Jeżeli ustawa uzależnia ważność albo określone skutki czynności prawnej od urzędowego poświadczenia daty, poświadczenie takie jest skuteczne także względem osób nie uczestniczących w dokonaniu tej czynności prawnej (data pewna).

§ 2. Czynność prawna ma datę pewną także w wypadkach następujących:

- 1) w razie stwierdzenia dokonania czynności w jakimkolwiek dokumencie urzędowym — od daty dokumentu urzędowego;
- 2) w razie umieszczenia na obejmującym czynności dokumencie jakiegokolwiek wzmianki przez organ państwowy, organ jednostki samorządu terytorialnego albo notariusza — od daty wzmianki.

§ 3. W razie śmierci jednej z osób podpisanych na dokumencie datę złożenia przez tę osobę podpisu na dokumencie uważa się za pewną od daty śmierci tej osoby”.

„W art. 81 § 1 k.c. zawarte są (...) dwie definicje — węższa i szersza. Według pierwszej, formalnej, datą pewną jest tylko i wyłącznie »data urzędowo poświadczona w przypadku, gdy ustawa wymaga dla ważności lub powstania określonych skutków czynności prawnej poświadczenia tej daty«. Natomiast w szerszym ujęciu drugiej definicji — realnej — datą pewną jest każda data, której przypisano bliżej nieokreśloną moc prawną w odróżnieniu od innych dat (które można by z kolei określić mianem zwykłych)” — P. Gilowski, „Rejent” 2001/3/31.

Zatem burmistrz poświadczając na wniosek stron określone czynności prawne lub dokumenty, albo dokonując na nich jakiejkolwiek wzmianki wykonuje czynność urzędową określoną w art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o opłacie skarbowej i dopiero ta czynność urzędowa nadaje określonej czynności prawnej lub dokumentowi atrybut daty pewnej, nadaje im „dodatkową datę odniesienia, która jest pewna” (P. Gilowski, op. cit.). Za dokonanie tych czynności urzędowych należy pobrać opłatę skarbową od poświadczeń, zgodnie ze szczegółowym wykazem przedmiotów opłaty skarbowej, stawek oraz zwolnień, stanowiącym załącznik do ustawy o opłacie skarbowej. Dlatego czynności te nie mogą być przedmiotem opłaty administracyjnej. Powyższy pogląd znajduje uzasadnienie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 1978 r. sygn. III CRN 232/78, OSNC 1979/9/173), gdzie stwierdza się między innymi, że „przez umieszczenie jakiejkolwiek wzmianki w myśl art. 81 § 2 pkt 2 k.c. należy rozumieć także datę pobrania opłaty skarbowej i skasowania jej przez organ państwowy na dokumencie. Data tej czynności stanowi datę pewną”.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Ziębicach przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Świętego Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski